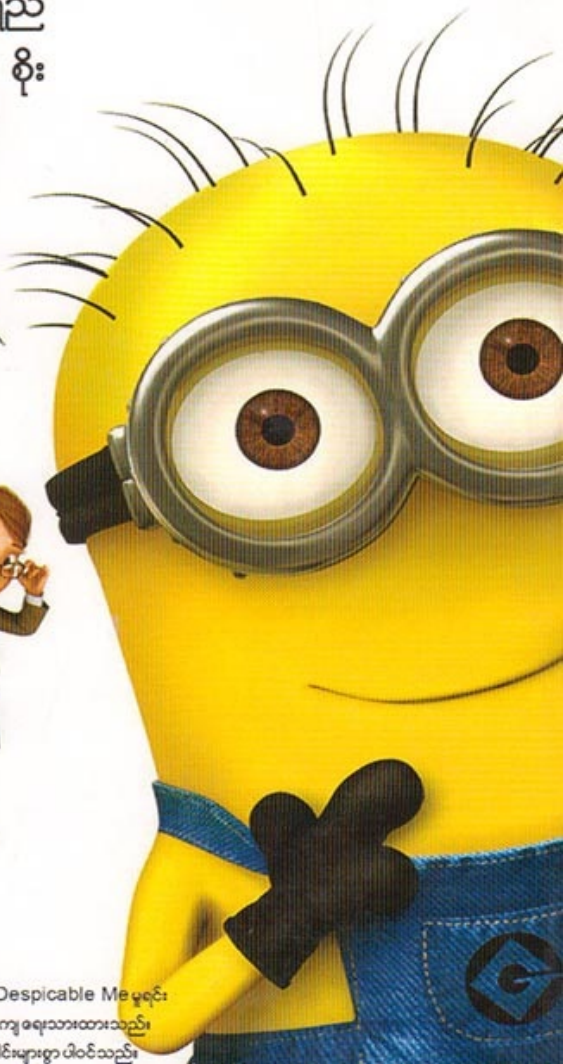

လူဆိုးကြီး ကျွန်တော်

က လေး စာ ပေ ၀ ဣာ ရည်
ဘာ သာ ပြန် ချမ်း သာ စိုး

DESPICABLE

ME

The Junior Novel

By Annie Auerbach

ကမ္ဘာကျော်ကာတွန်းရုပ်ရှင် Despicable Me မူရင်း
ဇာတ်ညွှန်းအတိုင်း အတိအကျ ရေးသားထားသည်။
သရုပ်ဖော်ကာတွန်း ပုံဖော်ပေးစွာ ပါဝင်သည်။

နိဒါန်း

‘ကမ္ဘာအနှံ့အပြားမှာ

ထိတ်လန့်ချောက်ချားမှုတွေ ပေါ်ပေါက်နေပြီ’

-တိဗိ သတင်းကြေညာသူ

‘ဝရူး...’ အီဂျစ်သဲကန္တာရကိုဖြတ်ပြီး

ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တင်ဘတ်စ်ကားတစ်စီး တရကြမ်း မောင်းချလာတယ်။
ဆိတ်ကျောင်းသားတစ်ယောက်နဲ့ သူ့ရဲ့ဆိတ်အုပ်လိုက်ကြီး တိုးဝင်လာတဲ့

ဘတ်စ်ကားနဲ့လွတ်အောင် ကမန်းကတန်းခုန်ရှောင်လိုက်ရတယ်။
ကားသွားရာလမ်းတစ်လျှောက် ဖုန်မှုန့်တထောင်းထောင်းထပြီး ကျန်ခဲ့တယ်။
ကားထဲမှာ အရိုးခေါင်းတံဆိပ် တီရှပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချာတိတ်လေးတစ်ယောက်
ပါလာတယ်။ ချာတိတ်က နေကာမျက်မှန် အောက်နှိမ့်ပြီး ကားပြတင်းမှန်နဲ့
မျက်နှာအပ်ရင်း အပြင်ကိုငေးကြည့်နေတယ်။ ဘတ်စ်ကား ရုတ်တရက်
ထိုးရပ်လိုက်တော့ သူ့မျက်နှာ နဲ့ ပြတင်းမှန် ဆောင့်မိသွားတယ်။ ဂျပ်စတင်လို့ခေါ်တဲ့
ကောင်ကလေးကားထဲက တိုးဝှေ့ထွက်လာ တယ်။ သူ့အမေက ခွေးတွေကို
ကြိုးနဲ့ဆွဲသလို ချာတိတ်လေးရဲ့ခါးမှာ ကြိုးတစ်ချောင်းချည်ပြီး လက်က
တင်းတင်းကိုင်ထားတယ်။ တခြား ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေ အားလုံးလည်း
ကားထဲက အပြို လိုက်ထွက်လာကတယ်။ သူတို့အားလုံး ရှေ့မှာမြင်ရတဲ့
မြင်ကွင်းကို မှင်သက်အံ့ဩစွာနဲ့ ရပ်ကြည့်မိ ကြတယ်။

သူတို့ရှေ့မှာတော့ ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်ခုနစ်ပါးမှာ လက်ရှိတစ်ခုထဲသာ
ကျန်တော့တဲ့ ဂိုင်ဇာမဟာပိရ မစ်ကြီးပါပဲ။

ဂျပ်စတင်ရဲ့အဖေ သူ့မိန်းမဘက်လှည့်ပြီး လက်ကို အပေါ်မြှောက်ပြရင်း
ပြောတယ်။

‘ဟန်နီရေ၊ ဒီမှာ မြန်မြန် ဓာတ်ပုံရိုက်၊ ပိရမစ်ကြီး ငါ့လက်ထဲမှာ
ရောက်နေတဲ့ပုံ’

မိန်းမဖြစ်သူက ဓာတ်ပုံသုံးလေးပုံ ရိုက်ပေးတယ်။ ရိုက်နေရင်းနဲ့
ကင်မရာ ချောင်းကြည့်ပေါက် ထဲက သူမရဲ့သား ဂျပ်စတင် ဟိုးအဝေးဆီ
ပြေးထွက်သွားတာ လှမ်းတွေ့လိုက်တယ်။ ကိုယ်မှာ ချည် ထားတဲ့ကြိုးကို ဖြုတ်ချပြီး
ထွက်ပြေးသွားတာပါပဲ။

‘ဟေး ခုချက်ချင်း ပြန်လာခဲ့စမ်း’သူမရဲ့သားကို လှမ်းအော်ခေါ်တယ်။

ဂျပ်စတင်က နားမထောင်ဘူး။ ပိရမစ်ကြီးပတ်လည်က တားမြစ်နယ်မြေထဲကို ဝမ်းလျားတွားပြီး သွားနေတယ်။ အန္တရာယ်ကိုမမြင်ဘဲ လေယာဉ်ပျံအရုပ်ကို လေထဲမှာ လက်နဲ့ဝှေ့ရမ်းပြီး ဆော့လိုက် သေးတယ်။

‘မသွားနဲ့.... ရပ်လိုက်..’ အစောင့်ကြီးတစ်ယောက်က လှမ်းပြီးအော်တယ်။

‘အဲဒီ မျဉ်းကို မဖြတ်နဲ့’ နောက်အစောင့်တစ်ယောက်က အသံကုန်ဟစ်တယ်။

အီဂျစ်လူမျိုး လုံခြုံရေးအစောင့်တွေ ဂျပ်တင်နောက်ကို အပြေးလိုက်ကြတယ်။ ကောင်ကလေး က ခနော်နီ ခနော်နဲ့ ဆင်ထားတဲ့ငြိမ်းစင်တွေပေါ်ကို တလှစ်လှစ်တက်သွားတယ်။

‘နေဦး နေဦး အဲဒီ မှာ စောင့်နေ ကောင်လေး’

အစောင့်က လှမ်းပြီး သတိပေးတယ်။

ဂျပ်စတင်တော့ သူ့လေယာဉ်ပျံအရပ်နဲ့ ဆက်ဆော့နေတုန်း။

‘အဲဒီ မှာရပ်နေ’ နောက်အစောင့်တစ်ယောက်က ပိုပြီး စိုးရိမ်တကြီး ပြောတယ်။

ဂျပ်စတင် အစောင့်တွေကို လှည့်အကြည့်..

ခြေချော်ပြီး ငြင်းစင်အမြင့်ကြီးပေါ်ကနေ ဟိုးအောက်မှာရှိတဲ့ ပိရမစ်ကြီးဆီ တရှိန်ထိုး ပြုတ်ကျ သွားတော့တယ်။

ဂျပ်စတင် အသံကုန်အော်တယ်။

သူ့အမေလည်း အသံကုန်အော်တယ်။

ကျွဲ...။ ဂျပ်စတင် ပိရမစ်ကြီးပေါ် တည့်တည့်ကျတယ်။ ပြီးတော့ ပြန်ခုန်ထွက်လာတယ်။ အစောင့်တွေ ခေါင်းပေါ်ကနေပြီး လေထဲ

လွင့်ထွက်သွားတယ်။ ဂျပ်စတင်လေထဲမှာ ဝဲပျံပြီး သူ့အမေ ဆီ
တည့်တည့်လွင့်လာတဲ့ပုံကို ခရီးသည်တွေ အလုအယက် ဓာတ်ပုံခိုင်းရိုက်ကြတယ်။

‘မိပြီ၊ ကလေးကို မိပြီ’ အမေလုပ်သူက ကတုန်ကယင်နဲ့ အော်ပြီး
ကောင်လေးကျလာမယ့် လမ်းကြောင်းကို လိုက်ဖမ်းတယ်။

ဘုတ်ကနဲ့ သူ့အဖေရဲ့ ခေါင်းပေါ်တည့်တည့်ကို ဂျပ်စတင်ကျသွားတယ်။

သူက ဘာမှမဖြစ်ဘူး။

ဒါပေမဲ့ ပိရမစ်ကြီးကတော့ ဧရာမလေထိုး အိမ်ရုပ်ကြီးတစ်ခုအလား
ရှုံ့တွကျုံ့ဝင်သွားတော့ တယ်။

အဲဒီ နေ့ရဲ့ အကြီးကျယ်ဆုံးဖြစ်ရပ်ဟာ သတင်းမီဒီယာတွေမှ တဆင့် လူထုအကြား အချိန်တို အတွင်း ပျံ့နှံ့သွားခဲ့တယ်။

‘ယနေ့ည အီဂျစ်နိုင်ငံမှ အင်မတန်ဆန်းကြယ်ဆိုးရွားတဲ့သတင်းကို ကြေညာပါမယ်။ ဂိုဏ်း မဟာပိရမစ်ကြီးကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ခိုးယူသွားခဲ့ပြီး

ပုံစံတူ ဧရာမလေထိုး ပိရမစ်ရုပ်ကြီးနဲ့ အစား ထိုးထားခဲ့တယ်လို့
စုံစမ်းသိရှိခဲ့ရပါတယ်’

ရုပ်မြင်သံကြားမှ သတင်းကြေညာသူက သတင်းကိုဖတ်ပြတယ်။

အီဂျစ်လူမျိုး ရဲအရာရှိတစ်ယောက် ပိရမစ်အတုကြီးကို လေပြန်ထိုးဖို့
ကြိုးစားနေတာကို တီဗီ ကနေ ထုတ်လွှင့်ပြသတယ်။ လေထိုးတာ နှေးလွန်းလို့
တော်တော်နဲ့ ပြန်မဖောင်းနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။

သတင်းကြေညာသူက ဆက်ပြောတယ်။

‘ကမ္ဘာ့အနှံ့အပြားမှာ ထိတ်လန့်ချောက်ချားမှုတွေ ပေါ်ပေါက်နေပါပြီ။
နိုင်ငံအသီးသီးနဲ့ နိုင်ငံ သားအသီးသီးတို့ဟာ
သူတို့ရဲ့အထွတ်အမြတ်နေရာဌာနတွေကို ကာကွယ်ဖို့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားနေကြ ပြီ’

ရုပ်သံဖန်သားပြင်ပေါ်မှာ သတင်းရုပ်ပုံတွေ ဆက်တိုက်ပေါ်လာတယ်။
ပြင်သစ်ရဲတွေ အီဖယ် မျှော်စင်ကြီးကို စောင့်နေကြပုံ၊ တရုတ်တင့်ကားကြီးတွေ
မဟာတံတိုင်းကြီးကို ဝိုင်းရံထားကြပုံ။

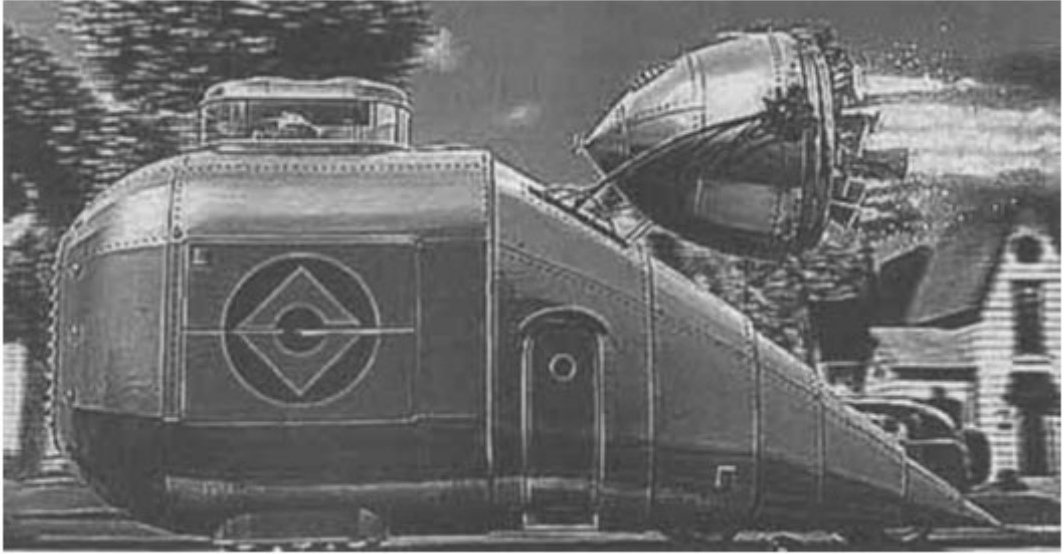

‘တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးဆိုင်ရာမှ တာဝန်ရှိသူတွေ ခုချိန် ဘာသဲလွန်စမှ

မရကြသေးပါဘူး။ ဒီတော့ တစ်ကမ္ဘာလုံးက အခုလို မေးခွန်းထုတ်ဖို့ပဲ
ရှိပါတော့တယ်။ ကမ္ဘာပေါ်က ဘယ်လူဆိုးကြီးက များ ဒီလိုစဉ်းလဲတဲ့
ရာဇဝတ်မှုကြီးကို ကျူးလွန်ခဲ့သလဲ။ နောက်တစ်ခါရော ဘယ်နေရာမှာထပ်ပြီး
ဒုက္ခပေးဦးမှာလဲ’

အခန်း တစ်
‘ရေခဲရောင်ခြည်’

-ဂရူး

ဂရူးဟာ သိပ်ဖော်ရွေတတ်တဲ့လူတော့ မဟုတ်ဘူး။ သူက
ဝမ်းနည်းနေတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို တိရစ္ဆာန် ပူဖောင်း
အရုပ်လေးလက်ဆောင်ပေးပြီးတာနဲ့... ချက်ချင်းပဲ အဲဒီ အရုပ်ကို
ဖောက်ခွဲပစ်တတ်တဲ့ လူစားမျိုး။ သူက လမ်းပေါ်မှာ စက်ဘီးရဲ့နောက်က
ကားကိုကပ်မောင်းပြီး စက်ဘီးစီးတဲ့သူ လွင့်ထွက်သွားအောင် ကားဟွန်းကို
အကျယ်ကြီးတီးတတ်တဲ့လူစားမျိုး။ ပြီးတော့ ဘာအတွက်ကိုမှ တန်းစီပြီး
မစောင့်ချင်တဲ့လူစားမျိုး။

ဥပမာပြောရရင် နေပူတဲ့နေ့တစ်နေ့မှာ ကော်ဖီဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲကို ဂရူး
ဝင်လာတယ်။ တန်းစီ နေတဲ့ လူတန်းရှည်ကြီးကို မြင်တာနဲ့ သူစိတ်ပျက်သွားပြီ။

ဂရူးအတွက် စိတ်ရှည်တယ်ဆိုတာ လွယ်လွယ်နဲ့မဖြစ်တတ်ဘူး။

စိတ်ရှည်ရမယ့်အစား တီထွင် ဆန်းသစ်တဲ့ နည်းလမ်းတွေကိုပဲ သူ သုံးလေ့ရှိတယ်။
ဘာလုပ်ရမလဲ အမြန်စဉ်းစားပြီး သူ့ရဲ့ ရေခဲ ရောင်ခြည်သေနတ်ကို
ဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ တန်းစီနေတဲ့လူတွေကို သူ့လက်နက်နဲ့ချိန်ပြီး
ပစ်ထည့်လိုက်တယ်။

‘ရေခဲရောင်ခြည်၊ ရေခဲရောင်ခြည် ၊ ဟား ဟား ဟား’ ဂရူး

စိတ်မနှံ့သူတစ်ယောက်လို ရယ်မော မိတယ်။

လူတွေအားလုံးချက်ချင်းပဲ ရေခဲတုံးတွေမှာ ခဲသွားကြတယ်။ ဂရူးက
ကောင်တာအနောက်မှာ ရောင်းနေတဲ့ အမျိုးသမီးဆီက ကော်ဖီအပြည့်တစ်ခွက်နဲ့
ကိတ်မုန့်တစ်လုံးကို လှမ်းယူလိုက်တယ်။

တကယ်တော့ ဂရူးမှာ တခြားလူတွေလို ပုံမှန်အလုပ်မရှိဘူး။ သူဟာ
ကြေးစားလူဆိုးတစ်ယောက်ပါ။ ဒါကြောင့် သံချပ်ကာ ကားကြီးကိုမောင်း၊
ရေခဲရောင်ခြည်သေနတ်ကို သွားလေရာသယ် ပြီး
ကြောက်စရာကောင်းတဲ့အိမ်အကြီးကြီးမှာ နေတာဖြစ်တယ်။ ပုံမှန်

ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်လေးထဲက သာမန်လမ်းကြားလေးရဲ့အလယ်တည့်တည့်မှာ
ဂရူးရဲ့အိမ်ကြီးဟာ အတော်လေးကို ပုံမှန်မဟုတ်ဘဲ တည်ရှိနေပါတယ်။ တစ်အိမ်လုံး
ခေါင်မိုး၊ ဘေးနံရံ၊ တံခါး..အကုန် အနက်ရောင်သုတ်ထားပြီး တဲ့ အပြင်
အိမ်ရှေ့ကွက်လပ်ထဲက သစ်ပင်ကပါ အနောက်ရောင်အတိဖြစ်နေတော့တယ်။ ဂရူး
ကော်ဖီနဲ့ ကိတ်မုန့်ကို လက်ကကိုင်ပြီး ဧည့်ခန်းကိုဖြတ်လျှောက်လာတယ်။
ဆိုဖာခုံဆီလည်း ရောက်ရော ချွန် ထက်ရှည်လျားတဲ့ သူနာခေါင်းကြီးပေါ်ကနေ
အောက်ကိုငုံ့ကြည့်ပြီး မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်တယ်။ ခုံ ပေါ်မှာ
ဆန့်ဆန့်ကြီးဇိမ်ယူနေတာကတော့ သူ့ရဲ့ အိမ်မွေးမွေး ‘ကိုင်းလ်’ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုင်းလ်ဟာ ကျွဲရိုင်းနဲ့လူသားစားငါး စပ်ကျထားတာနဲ့ တူနေတယ်။ အဲဒီ
ခွေးက ဂရူးထိုင်မယ့် နေရာမှာ ဝင်အိပ်နေတာကြောင့် လူဆိုးကြီးက
ခွေးကိုအသာလေးတွန်းဖယ်လိုက်တယ်။ ခွေးက မျက်လုံးတစ်ဖက်ဖွင့်ပြီး သူ့သခင်ကို
လှမ်းကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ မျက်လုံးပြန်ပိတ်ပြီး ဆက်အိပ်နေ တယ်။ ဂရူးက
ထပ်ပြီးတွန်းထုတ်တယ်။ ဒီတစ်ခါ နည်းနည်းခပ်ကြမ်းကြမ်း တွန်းပစ်တယ်။
ကိုင်းလ်က ပိုကျယ်ကျယ်တောင် ဟောက်နေလိုက်သေးတယ်။ ဘယ်မှ

မသွားဘူးဆိုတာ အထင်အရှားပုံပဲ။

ဂရူး သူ့ခြေထောက်နဲ့ကလော်ပြီး ခွေးကိုနေရာရွှေ့လိုက်ရတယ်။
ပြီးတော့မှပဲ သူ့ရဲ့ကော်ဖီနဲ့ ကိတ်မုန့်ကို အေးအေးဆေးဆေး သုံးဆောင်ဖို့ ခုံမှာ
ဝင်ထိုင်တယ်။ တယ်လီဗေးရှင်း ဖွင့်မလို့ လုပ် တုန်းမှာပဲ...

‘ဒင်..ဒေါင်’

ဂရူး သက်ပြင်းချမိတယ်။ ပျင်းရိပျင်းတွဲနဲ့ ခုံပေါ်ကထပြီး တံခါးပေါက်မှာ
ဘယ်သူလဲဆိုတာ သွားကြည့်တယ်။ ချောင်းကြည့်ပေါက်ထဲက လှမ်းကြည့်ပြီး
စိတ်တိုတိုနဲ့ အံ့ကြိတ်မိတယ်။ သူ့ရဲ့ ဘေး အိမ်က အိမ်နီးချင်း မစွတာ မက်ဒိတ်။

‘အိုး. ဟဲလို ဖရက်’ ဂရူးက တံခါးကိုဖွင့်ရင်း နှုတ်ဆက်တယ်။

‘ဟေး ဂရူး’ မစွတာ မက်ဒိတ်က ပြန်ပြောတယ်။

‘ကျုပ် ခင်ဗျားကို ခင်ဗျားနဲ့ အိမ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောချင်လို့ပါ’

အိမ်ထဲကနေ မထွက်သေးဘဲ ဂရူးဟာ ‘တံခါးထောင်ချောက်’လို့

ရေးထားတဲ့ ခလုတ်ကို တွင်တွင်မိနှိပ်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ခလုတ်က အလုပ်လုပ်ပုံမပေါ်ဘူး။ အိမ်ရှေ့ ဖိနပ်ချွတ်ကြမ်းပြင် တုန်ခါသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ မစ္စတာမက်ဒိတ်ကတော့ မားမားရပ်နေတုန်းပဲ။

မစ္စတာ မက်ဒိတ် မသက်မသာရယ်လိုက်ပြီး

‘အိုး ဒီကြမ်းခင်းကို ပြုပြင်ရဦးမယ်’ လို့ပြောတယ်။ ပြီးတော့ လည်ချောင်းရှင်းပြီး စကားဆက် တယ်။

‘ကျုပ်က ခင်ဗျား အိုးအိမ်ပိုင်ရှင်များအသင်းရဲ့ သတိပေးချက်ကို ရရဲ့လားလို့ သေချာအောင် လာမေးတာပါ။ သဘောတူညီမှုမရတဲ့ အိမ်ရဲ့အပြင်ပန်းအရောင်အဆင်း၊ ပြီးတော့ .. အဲ ကြောက်လန့် စရာအကုန်လုံးနဲ့ ပတ်သက်တာတွေ’

‘အင်း ရတယ်။ သိပ်ကောင်းတဲ့ဟာပဲ’ ဂရူးက ပြန်ပြောတယ်။ ပြီးတော့ တံခါးကို ဂျှိုင်းကနဲ ပိတ်ချလိုက်တယ်။

‘ကောင်းပါပြီ။ ဒါဆိုလဲ မစ္စတာ မက်ဒိတ်က တံခါးတစ်ဘက်ကနေ လှမ်းပြောတယ်။

‘ကောင်းသော တွေ့ခြင်းပါ ဂရူး’

ခဏကြာပြီးနောက် ဂရူးကိတ်မုန့်ကို ပါးစပ်ဆီယူပြီး ကိုက်မလို့ လုပ်နေတုန်း တံခါးခေါင်း လောင်းသံက ထပ်ပြီး မြည်လာပြန်တယ်။ ဒုတိယအကြိမ်မြောက်။ ဂရူးတံခါးဆီကို တဟုန်ထိုးသွား တယ်။ သူ့အိမ်နီးချင်းကို ဆုံးမဖို့ အသင့်အနေအထားနဲ့။

‘ကဲ.. ဖရက်။ မင်း တော်တော် အားယားနေလား...’

သူတံခါးကို မဖွင့်မီမှာပဲ တခြားတစ်ဘက်က ကလေးမလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အသံကို ကြား လိုက်ရတယ်။

‘ဟဲလို.. ကွတ်ကီး ဝယ်ကြဦးမလား’

ဂရူး ချောင်းကြည့်ပေါက်ကနေ ကြည့်လိုက်တော့ ကလေးမလေး သုံးယောက်ကို တွေ့လိုက်ရ တယ်။ သူတို့ဟာ ဒေါ်ဟက်တီရဲ့ ကွတ်ကီးတွေကို ရောင်းနေကြတာဖြစ်ပြီး သူတို့ထဲက တစ်ယောက် က ကွတ်ကီးအော်ဒါရေးမှတ်ဖို့ ဘုတ်ပြားလေးကို ကိုင်ထားတယ်။

‘သွားကြစမ်း’ ဂရူး တံခါးတစ်ဘက်ကို လှမ်းပြောတယ်။

‘ငါ အိမ်မှာ မရှိဘူး’

‘ရှိပါတယ်’ မာဂိုက ပြန်ပြောတယ်။ သူမက သုံးယောက်ထဲမှာ အရပ်အမြင့်ဆုံး။

‘ဦးလေးကြီး အသံကို ကြားနေရတယ်’

‘နီး.. မကြားပါဘူး။ ဒါ... အသံသွင်းထားတာ’

ဂရူးက ဟန်ဆောင်လိုက်တယ်။

မာဂိုက မယုံဘူး။

‘မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီမှာကြည့်’ ဂရူးက ပြန်ပြောတယ်။

‘ပြောစရာရှိတာ ပြောထားခဲ့ပါ။ တီ..ဒ

မာဂိုနဲ့ အခြားကလေးမလေးနှစ်ယောက်တို့ နောက်ပြန်လှည့်ကြတယ်။

တခြားကလေးမနှစ်ယောက်ရဲ့နာမည်တွေက အိဒ်သ်နဲ့ အက်ဂနက်စ်။

‘နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။ အသံသွင်းစက်ကြီး’အက်ဂနက်စ်က

လှမ်းအော်ကြတယ်။ ကလေးမလေး က နတ်မြင်းပျံရုပ်လေးကို ဖက်ပြီး

တံခါးပေါက်မှာ ရပ်နေတုန်းပဲ။

‘အက်ဂနက်စ်၊ လာခဲ့’ မာဂိုက လှမ်းခေါ်တယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ဆိုဖာခုံပေါ်ပြန်လာပြီး ဂရူးတီဗီကို ဖွင့်လိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့ သူ့အကြိုက် တီဗီ အစီအစဉ်အစား ဖန်သားပြင်ပေါ်မှာ

‘ဖုန်းလိုင်းအဝင်ရှိသည်’ဆိုတဲ့ စာတမ်းက တဖျတ်ဖျတ်နဲ့။

ဒေါက်တာ နဖာရီယိုရဲ့ မျက်နှာကြီး ဖန်သားပြင်အပြည့် ပေါ်လာတယ်။

ဒီသိပ္ပံပညာရှင်ကြီးက ဂရူးဆီမှာ အလုပ်လုပ်တာ။ သူက ဖုန်းလိုင်းပေါ်ကနေ

သတင်းဆိုးနဲ့စကားလှမ်းပြောတယ်။

‘ဂရူး ဒီနေ့ ဘာပဲဖြစ်သွားပါစေ၊ ငါ့အတွက်တော့ မင်းဟာ
အကြီးကျယ်ဆုံးထဲက တစ်ယောက် ပဲဖြစ်နေမှာပါ’ ဂရူးဒေါက်တာနဖာရီယိုကို
အူကြောင်ကြောင်နဲ့ ကြည့်နေမိတယ်။ ဘာတွေဖြစ်နေသလဲ ဆိုတာ သူမသိဘူး’

‘သတင်းတွေထဲမှာ အကုန်ပါနေပြီ’ ဒေါက်တာ နဖာရီယိုက ရှင်းပြတယ်။

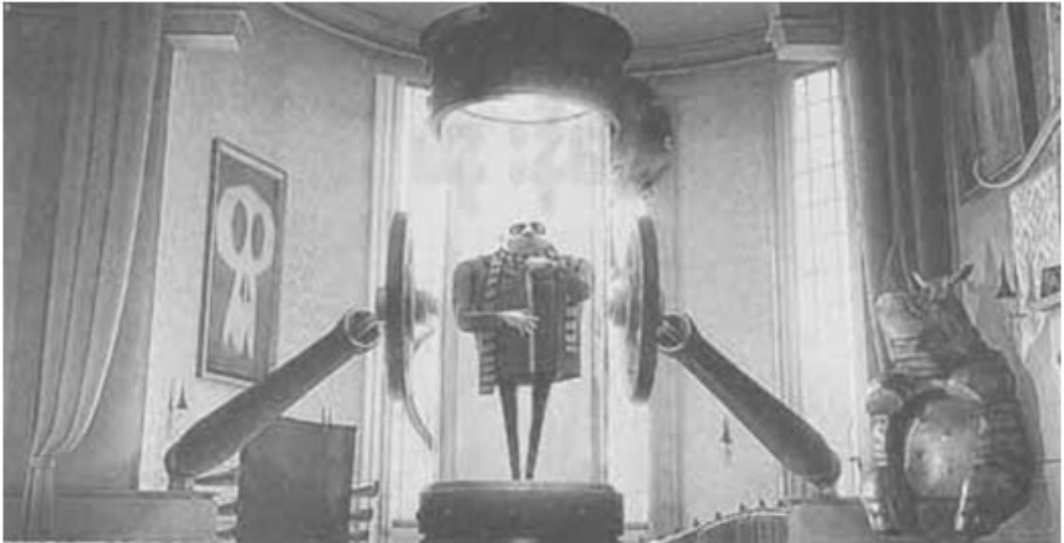
‘တစ်ယောက်ယောက်က ပီရမစ်ကြီးကို ခိုးသွားပြီ’

ဂရူး ဒီသတင်းအချက်အလက်ကို လက်ခံနိုင်ဖို့ အတော်ကြိုးစားရတယ်။
ဒါဟာ ဂရူး ဒီသတင်း အချက်အလက်ကို လက်ခံနိုင်ဖို့ အတော်ကြိုးစားရတယ်။
ဒါဟာ သူ့ကြေးစားလူဆိုးအလုပ်ရဲ့ အဆုံး သတ်ပဲလား။ ဒီကိစ္စ
ဘယ်လိုများဖြစ်သွားရတာ လဲ။ အဲဒီ နောက်မှာတော့ လူဆိုးကြီးဟာ ဆုံးဖြတ်ချက်
တစ်ခုကိုအိုင်အမာ ချလိုက်တယ်။ တိုက်ပွဲမဝင်ဘဲနဲ့တော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘယ်လိုမှ
အရှုံးမပေးနိုင် ဘူးဆိုတာပါပဲ။

အခန်း နှစ်
‘မိနီယမ်တွေ တန်းစီ’

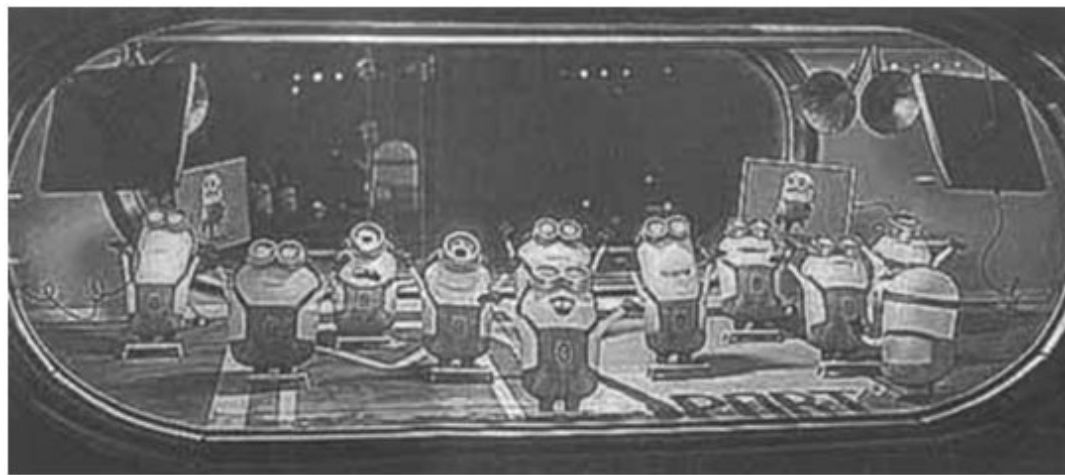
-ဂရူး

ဂရူးတယ်လီဗေးရှင်းကို ပိတ်လိုက်ပြီး ဧရာမကြံ့ပုံစံ ထုလုပ်ထားတဲ့ သံမဏိ ထိုင်ခုံကြီးဆီကို အပြေးသွားတယ်။ ဟုတ်တယ်။ ကြံ့ပုံစံ။ ကြံ့ချိုနဲ့ဘာနဲ့ အားလုံးကြံ့အကောင်ပုံစံ အတိုင်း။ ဂရူးခုံမှာ ထိုင်ချပြီး ကြံ့ရဲ့ခြေထောက်မှာ တပ်ထားတဲ့ အဝေးထိန်းကိရိယာပေါ်က ခလုတ်တစ်ခုကို အမြန်နှိပ် တယ်။ သူ့ကို ခုံကနေ ရှေ့ဘက် တွန်းထုတ်လိုက်တယ်။ မျက်နှာကြက်ဆီက တွဲလောင်းကျနေတဲ့ အမြောက်ပြောင်းဝက သူ့ဘက်ကို လှည့်လာတယ်။ အမြောက်ကြီးက အောက်ကို နိမ့်ဆင်းလာပြီး ဂရူး ကို ဝန်းရံလိုက်တယ်။

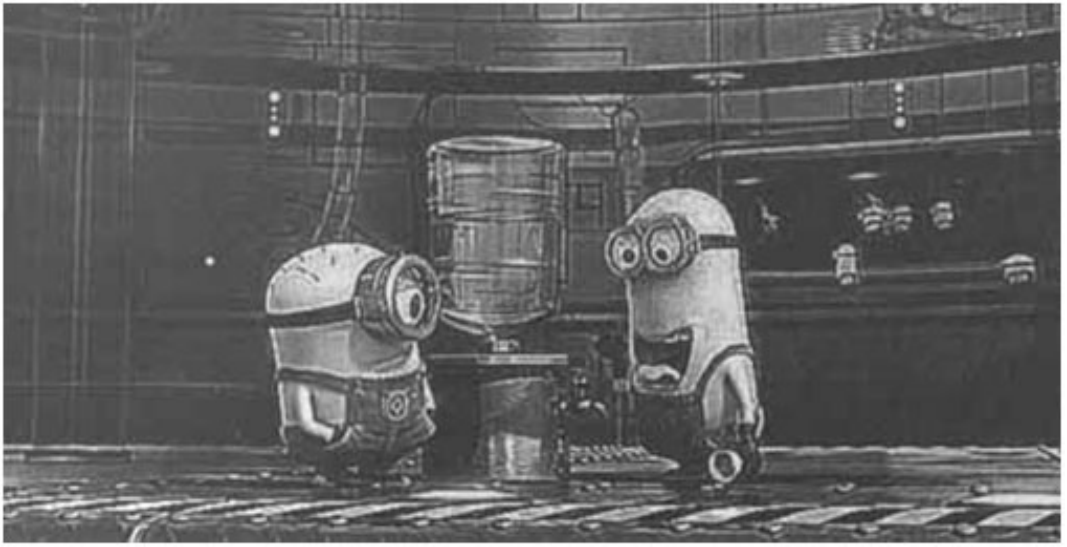

အမြောက်ပြောင်းက မြေအောက်ဓာတ်ခွဲခန်းကိုဆင်းတဲ့ ဓာတ်လှေကားဖြစ်သွားတယ်။ မြေအောက်ရောက်တော့ သူ့ရဲ့လုပ်သားတွေထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ မိနီယန်တစ်ကောင်ကို တွေ့လို့ လှမ်းအော်ပြောတယ်။

‘မိနီယန်တွေ တန်းစီခိုင်း’

မိနီယန်တွေဟာ အဝါရောင် အကောင်သေးလေးတွေပါ။ သူတို့က ကြိုးသိုင်းဘောင်းဘီ အပြာ ရောင်နဲ့ အလုပ်ရုံသုံး မျက်မှန်အဝိုင်းတွေကို ဝတ်ဆင်ထားကြတယ်။ တချို့က မျက်လုံးတစ်လုံးပဲ ရှိ တယ်။ သူတို့ဟာ သူတို့ရဲ့သူရဲကောင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးရှင် ဂရူးအတွက် အင်မတန်အလုပ်ကြိုးစားကြ တယ်။ ဂရူးဟာ ပေါက်ကွဲလုဒေါသကို မနည်းထိန်းချုပ်ပြီး စမ်းသပ်ခန်းမရဲ့ အလယ်ကို ဦးတည် လျှောက်သွားတယ်။ ထုထည်ကြီးမားလှတဲ့ သံမဏိဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်ခန်းမကြီးထဲမှာ အလုပ်ရုံးခန်းငယ် တွေ အများကြီးရှိတယ်။ မိနီယန် နားနေခန်း၊ မိနီယန် အားကစားရုံစတာတွေအပြင် မိနီယန်ရေခဲရေ စက်တောင်ရှိတယ်။ မိနီယန်တွေဟာ မြေအောက်မှာ ကိုယ်ပိုင်ကမ္ဘာငယ်တစ်ခုကို ဖန်တီးပြီး နေထိုင် လုပ်ကိုင်နေကြတာပါ။

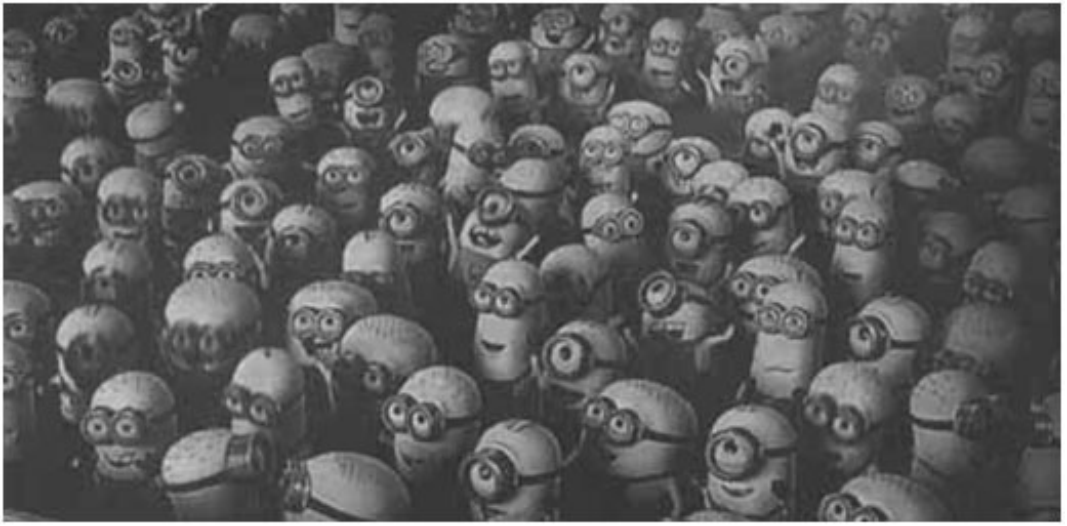

အဲဒီ နေရာတွေ အားလုံးကိုဖြတ်ပြီး သူမိန့်ခွန်းပြောဖို့အတွက်
ဆောက်ထားတဲ့ စင်မြင့်ဆီကို ဂရူးလျှောက်သွားတယ်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ
မီနီယန်တွေအားလုံး စုဝေးမိသွားကြတယ်။ ဂရူးစင်မြင့် တက်လိုက်တာနဲ့
မီနီယန်တွေ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို မထိန်းနိုင်တော့ဘူး။ လက်ခုပသံ လက်ခေါက်နှံသံ
တွေ မြေအောက်စမ်းသပ်ခန်းတစ်လျှောက် ပဲ့တင်ထပ်သွားတော့တယ်။

‘အားလုံး မင်္ဂလာပါ’ ဂရူးက နှုတ်ဆက်တယ်။

တစ်ခုတည်းသော မီးမောင်းက သူ့ကိုထိုးထားတယ်။ မီနီယန်တွေ
ဆူညံပေါက်ကွဲစွာ အော်ဟစ်အားပေးကြတယ်။ ရှေ့ခံဂီတပွဲ တစ်ခုလိုပဲ။

‘ဂရူး ဂရူး’လို့ သံပြိုင်အော်နေကြတယ်။

‘ငြိမ်ကြ ငြိမ်ကြ’ ဂရူးက ပြန်ထိန်းတယ်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ မိနီယန်တွေ အသံတိတ်သွားကြတယ်။

ဂရူးသက်ပြင်းတစ်ချက် ရှိုက်လိုက် ပြီး ကြေညာချက်ကို စတင်တယ်။

‘အခုဆို ခင်ဗျားတို့အားလုံး ပိရမစ်ကြီးကိုခိုးသွားတဲ့ ဒီတခြား

ဗီလိန်ကောင်ရဲ့အကြောင်းကို ကြားပြီးလောက်ရောပေါ့။ ဒါဟာ

ကြီးကျယ်တဲ့ကိစ္စဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။ လူတွေက ဒါကို ရာစုနှစ် ရဲ့ ဒုစရိုက်မှုကြီး
ဘာညာနဲ့ ပြောနေကြတယ်’

ဂရူး ချောင်းတစ်ချက်ဆိုးပြီး စကားဆက်တယ်။

‘ဒါပေမဲ့ ကျုပ် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သလား၊ နိုး...မဖြစ်ပါဘူး’

သက်ပြင်းချပြီး ထပ်ပြောတယ်။

‘အင်း... နည်းနည်းတော့ ဖြစ်မိတယ်’

မိနီယန်တွေ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားကြတယ်။

ဂရူးက ဆက်ပြီးပြောတယ်။

‘ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့အနေနဲ့လည်း အတော်ကိုကောင်းတဲ့ တစ်နှစ်တာကို ဖြတ်သန်းခဲ့ကြတာပဲ။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျုပ်အမြင်အရတော့ အားလုံးအိုကေပါပဲ’

လက်ခုပ်သံ တဝေါဝေါ မီနီယန်တွေဆီက ပေါ်ထွက်လာတယ်။

အဲဒီ နောက် မီနီယန်တစ်ကောင်က လက်ထောင်ပြတယ်။

ဂရူးက သူ့ကိုတည့်တည့်ကြည့်ပြီး ခေါင်းကိုခါတယ်။

‘နိုး.. လစာမတိုးနိုင်ဘူး။ ဘာအပိုငွေမှ မင်းရမှာ မဟုတ်ဘူး’

မီနီယန် ပခုံးအသာတွန့်ပြီး လက်ကိုအောက်ပြန်ချတယ်။

ရမလားလို့တောင်းကြည့်တာ ဘာမှ နစ်နာစရာ မရှိဘူးလို့ သူတွက်ထားပြီးသားပါ။

စိတ်အားတက်ကြွစေဖို့ ကြိုးစားတဲ့အနေနဲ့ ဂရူးအော်ပြောတယ်။

‘ကျုပ်တို့ ဘာလုပ်ခဲ့သလဲ။ အင်း.. နယူးယောက်

မြို့လယ်ခေါင်တိုင်းမိမိစကွဲယားက တီဗီကြီးကို ခိုးခဲ့တယ်။ မကောင်းဘူးလားဟေ။
အဲဒါ ကျုပ်ရဲ့စတိုင်ပဲ။ ခင်ဗျားတို့ အားလုံး ဒီတီဗီကြီးနဲ့ ဘောလုံးပွဲ ကြည့်ရတာ
ကြိုက်တယ်မဟုတ်လား။ သူက ပြောရင်းနဲ့ အနောက်မှာ ချိတ်ထားတဲ့ ဧရာမ
ဖန်သားပြင် ကြီးကို လှမ်းညွှန်ပြတယ်။

‘ဗူးဟူး...’ မီနီယန်တွေက အော်ကြတယ်။

‘ဒါပေမဲ့ ဒါအကုန် မဟုတ်သေးဘူး’ ဂရူးက ဆက်ပြောတယ်။ သူက
သူ့ရဲ့သိပ္ပံပညာရှင်ကြီးဟာ ထိပ်ပြောင်ပြောင် မျက်မှန်အကြီးကြီးတပ်ထားပြီး
ဆင်နားရွက်လို နားရွက်ကြီးတွေရှိတယ်။ အဖြူရောင် ဓာတ်ခွဲခန်း ကုတ်အကျ...ကို
ဝတ်ထားပြီး အနက်ရောင် ရာဘာလက်အိတ်ကြီးတွေကို စွပ်ထားတယ်။

‘ကျုပ်တို့ဟာ လျှို့ဝှက် ဓာတ်ခွဲခန်းတစ်ခုထဲက ကျုံ့ဝင်ရောင်ခြည်ကို
ခြေရာကောက်မိသွားပြီ’ ဖန်သားပြင် အကြီးကြီးပေါ်မှာ ကျုံ့ဝင်ရောင်ခြည်ပုံကို
ပြလိုက်တာနဲ့ မီနီယန်တွေ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်။

‘ကျုပ်တို့ ဒီကျုံ့ဝင်ရောင်ခြည်ကို ရလိုက်တာနဲ့ ရာစုနှစ်ရဲ့
ဒုစရိုက်မှုစစ်စစ်ကို ကျူးလွန်ဖို့ လုံ လောက်တဲ့အစွမ်းကို ရသွားမှာဖြစ်တယ်။
ကျုပ်တို့ဘာကို ခိုးမလဲဆိုတော့...’

မီနီယန်တွေ ကြွေးကြော်ရင်း လက်ခုပ်တွေတီးရင်း ပေါက်ကွဲကုန်တယ်။

‘နေဦး နေဦး’ ဂရူးက အော်လိုက်တယ်။

‘ငါ ဘာကိုခိုးမလဲဆိုတာ မင်းတို့ကို မပြောရသေးဘူး’

‘ရှူး..’

မီနီယန်တစ်ကောင်က လေထဲကို ခုံးကျည်တစ်လုံးပစ်ထည့်လိုက်တယ်။

‘ဟေး ဒေဗ်’ ဂရူးက သူ့ကိုလက်ညှိုးထိုးပြီး လှမ်းပြောရတယ်။

‘ကျေးဇူးပြုပြီး နားထောင်စမ်းပါ’ ဂရူးလည်ချောင်း ရှင်းလိုက်ပြီး

ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက် တယ်။ သူရပ်နေတဲ့ စင်မြင့်ပလက်ဖောင်းဟာ
စပြီးမြင့်တက်လာတယ်။

‘ကျုပ်တို့ ဘာကိုခိုးမလဲဆိုတော့..

ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းအောင် ခဏရပ်ထား..

..... လမင်းကြီးကိုပါပဲ’ သူစီးလာတဲ့ ပလက်ဖောင်းအမြင့်ဆုံးနေရာကို
ရောက်တဲ့အခါ တခြား ခလုတ်တစ်ခုကို ထပ်နှိပ်လိုက်တယ်။

မျက်နှာကြက်ခေါင်မိုးထိပ်ပိုင်း ရုတ်တရက်ပွင့်သွားပြီး ကောင်း ကင်ပေါ်က
လမင်းကြီးဘွားကနဲ ပေါ်လာတယ်။

‘လ ကို ကျုပ်ပိုင်သွားပြီဆိုတာနဲ့ တစ်ကမ္ဘာလုံးက လကိုပြန်ရဖို့
ကျုပ်လိုချင်တာ ဘာမဆို ပေးရ တော့မယ်။ ကျုပ်ဟာ တစ်သက်တာ
အကြီးကျယ်ဆုံး လူဆိုးကြီးဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ပြောချင်တာ အဲဒါ ပဲ’

ကလင်...

ဂရုး မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး သူ့အိတ်ထဲက ဆဲလ်ဖုန်းကို

ထုတ်ကြည့်တယ်။ ဒေါက်တာနုဖာ ရီယို အောက်ကနေပြီး လှမ်းခေါ်နေတာပါ။

‘ဟဲလို.. ဒေါက်တာ နုဖာရီယိုက အလွန်လေးနက်စွာ ပြောတယ်။

‘ဂရူး ငါကိန်းဂဏန်းတွေကို တွက်ချက်ကြည့်ပြီးပြီ။ ငါတို့
ဒီလုပ်ငန်းစဉ်ကို အကောင်အထည် ဖော်ဖို့ ပိုက်ဆံမရှိဘူး’

‘ဟေး.. အေးဆေးပါ’ ဂရူးက ပြန်ပြောတယ်။

‘ဒီအတွက်နဲ့တော့ ပွဲပျက်မခံနဲ့။ ကျုပ်မှာ အကြံရှိပါတယ်’

ဒေါက်တာနုဖာရီယို ဖုန်းချလိုက်တယ်။ ဂရူး ဘာတွေကြုံနေပါလိမ့်။

အခန်း သုံး
‘ဒီစနေ တနဂနွေကို
ရှက်စရာ စက္ကူပုံးထဲမှာ
ကုန်သွားချင်သလား’
-ဒေါ်ဟက်တီ

အဲဒီ အချိန်မှာပဲ မြို့ရဲ့ အခြားတစ်ဘက်ခြမ်းမှာ ကလေးမလေး
သုံးယောက်အိမ်ကို ပြန်ရောက် လာကြတယ်။ အိမ် ဒါမှမဟုတ် အနည်းဆုံးတော့
ခုလက်ရှိမှာ သူတို့ရဲ့ အိမ်လို့ခေါ်လို့ရတဲ့ နေရာပါပဲ။ မာဂို၊ အိဒ်သ်နဲ့ အက်ဂ်နက်စ်တို့
နေထိုင်တဲ့ မိဘမဲ့ဂေဟာရဲ့ နာမည်ကတော့

‘ဒေါ်ဟက်တီ မိန်းကလေးများဂေဟာ’ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကလေးတွေဟာ ကောင်းမွန်တဲ့မိသားစု တစ်စုစုက သူတို့ကိုလာပြီး
မွေးစားပါစေလို့ နေ့တိုင်း ဆုတောင်းကြတယ်။ သူတို့ဟာ ညီအစ်မအရင်းတွေတော့

မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ချိန်လုံး အတူတူ နေကြတယ်။ မာဂိုက အကြီးဆုံး၊
အက်ဂနက်စ်က အငယ်ဆုံး၊ အိဒ်သ်က ဗရတ်သုတ်ခအနိုင်ဆုံး။

‘ဟိုင်း ဒေါ်ဟက်တီ၊ သမီးတို့ပြန်ရောက်ပြီ’ ကလေးမလေးတွေက
ကြမ်းပေါ်မှာ ဆွဲထားတဲ့ အဝါရောင်မျဉ်းရဲ့နောက်မှာ ရပ်ပြီး ရွတ်ဆိုလိုက်တယ်။

‘ဟဲလို မိန်းကလေးတို့’ ဒေါ်ဟက်တီက စားပွဲကြီးနောက်ကနေ
လှမ်းပြောတယ်။ သူမရဲ့ဘေး ပတ်လည်နံရံပေါ်မှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ဓာတ်ပုံတွေ
အများကြီးပဲ။

ဒေါ်ဟက်တီဆီမှာနေတဲ့ မိဘမဲ့ကလေးတစ်ယောက်ချင်းစီရဲ့ ပုံတွေပါ။

‘သမီးတို့ အပြင်ရောက်နေတုန်း မွေးစားမယ့်သူတွေများ
ပေါ်လာသေးလား’

အက်ဂနက်စ်က မျှော်လင့်တကြီးမေးတယ်။ သူမရဲ့
ကြိုးသိုင်းဘောင်းဘီကြိုးကို လက်မလေးနဲ့ ချိတ်ထားတယ်။

ဒေါ်ဟတ်တီက ခေါင်းကို တစ်ဘက်ငဲ့လိုက်တယ်။

‘အင်း နေပါဦး.. စဉ်းစားလိုက်ဦးမယ်၊ ဘယ်သူမှ မလာဘူး’

သတင်းဆိုးကိုပြောပေမယ့် အိဒ်စ်သ်က ရွံ့လုံးကြီးတစ်လုံးကို
လက်ဆောင်အဖြစ် ဒေါ်ဟတ်တီ ရဲ့ စားပွဲပေါ်တင်ပေးလိုက်တယ်။

‘အိဒ်စ်သ်၊ ငါ့စားပွဲပေါ်ကို ဘာကြီးလာတင်တာလဲ’

ဒေါ်ဟတ်တီက အော်ပြောတယ်။

‘ရွံ့စေး ချောကလက်မုန့်’ အိဒ်စ်သ် ဂုဏ်ယူစွာပြန်ဖြေတယ်။
အားကြိုးမာန်တက်နဲ့ ပြောလိုက် တာကြောင့် ဆောင်းထားတဲ့ပန်းနုရောင်
သိုးမွေးဦးထုပ်လေးတောင် အပေးမြှောက်တက်သွားတယ်။

ဒေါ်ဟတ်တီက အိဒ်စ်သ်ကို စေ့စေ့ကြည့်တယ်။

‘နင် ဘယ်တော့မှ မွေးစားခံရမှာမဟုတ်ဘူး အိဒ်စ်သ်၊ အဲဒါ သိလား’

‘ဟုတ်၊ သိပါတယ် အိဒ်စ်သ်’ပခုံးလေးထွန်ပြီး ပြန်ပြောတယ်။

‘ကောင်းပြီ’ ဒေါ်ဟတ်တီဟာ ကလေးသိပ်ချစ်တတ်သူ
တစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ဘူး။

စကားလမ်းကြောင်းပြောင်းတဲ့အနေနဲ့ သူမဟာ မိန်းကလေးတွေ
ကွတ်ကီးဘယ်လောက် ရောင်းခဲ့ရသလဲလို့ မေးတယ်။

‘ခွဲတမ်းပြည့်အောင် ရောင်းရရဲ့လား’

‘အဲဒီ လိုမျိုးပဲ ‘ မာဂိုက ဖြေတယ်။

‘သမီးတို့ ရောင်းရတာ ပူရှိန်းအရသာ လေးဆယ့်သုံးခု၊

ချောကလက်ဝဲကတော့ပုံ အခု သုံး ဆယ်၊ ပြီးတော့ အုန်းသီးအရသာ ဆယ့်ရှစ်ခု’

ဒေါ်ဟတ်တီ မကြည်မလင်ဖြစ်သွားတယ်။ သူမ စားပွဲကနေ ထလာပြီး မိန်းကလေးတွေဆီကို တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လာတယ်။

‘နင် ပြောနေပုံက သိပ်ရောင်းကောင်းတဲ့နေ့ ကျနေတာပဲ’

မာဂို အခြားကလေးမ နှစ်ယောက်ကို လှည့်ကြည့်မိတယ်။

‘ငါ့မျက်နှာကို ကြည့်စမ်း’

ဒေါ်ဟတ်တီ ဟိန်းဟောက်လိုက်တယ်။

‘သိပ်ရောင်းကောင်းတဲ့နေ့လို့ နင်ထင်နေသလား’

သက်ပြင်းတစ်ချက်ရှိက်ပြီး ဒေါ်ဟတ်တီ ကိုယ့်စိတ်ကို ပြန်ထိန်းတယ်။

‘အုန်းသီး ကွတ်ကီး ဆယ့်ရှစ်ခု.. ငါကတော့ နင်တို့

ဒီထက်နည်းနည်းလေး ပိုပြီးကောင်းအောင် လုပ်နိုင်မယ်ထင်တာပဲ။ ဒီ စနေ တနင်္ဂနွေကို ရှက်စရာစက္ကလုံးပဲမှာ ကုန်သွားချင်သလား’

ကလေးမလေး သုံးယောက် ကျောင်းကွက်ကြမ်းခင်းကို ကြည့်ရင်းက
'စက္ကူပုံးထဲ မဝင်ချင်ပါဘူး ဒေါ်မာတ်တီ' လို့ သံပြိုင်ဖြေကြတယ်။
'ကောင်းပြီ ဒေါ်မာတ်တီက ပြောတယ်။

'သွားကြတော့။ ငါ့ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို သွားဆေးကြ'
ကောင်မလေးတွေ ငြိမ်ငြိမ်ကုပ်ကုပ်လေး ထွက်သွားကြတယ်။

'ရှက်စရာ စက္ကူပုံး'လို့ မှင်နဲ့ရေးထားတဲ့ ကတ်ထူစက္ကူပုံး ဘေးကနေပြီး
ဖြတ်သွားကြတယ်။ ပုံးရဲ့ဘေးဘက်မှာ အပေါက်လေးတစ်ပေါက် ဖောက်ထားတယ်။

'ဟိုင်း ပန်နီ' ကလေးမလေး သုံးယောက်က နှုတ်ဆက်တယ်။

'ဟိုင်း သူငယ်ချင်းတို့' ကတ်ထူပုံးထဲက ပန်နီဆိုတဲ့ကောင်မလေးက
ပြန်နှုတ်ဆက်တယ်။

အဲဒီ နေ့ညမှာ မာဂို၊ အက်ဂနက်စ်နဲ့ အိဒ်သ်တို့

သူတို့ရဲ့အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ အတူတူ နူး ထောက်ပြီး ဘုရားသခင်ထံမှာ
ဆုတောင်းကြတယ်။

‘ကျေးဇူးပြုပြီး သမီးတို့ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပေးပါ။

ကောင်းစွာအိပ်ပျော်အောင် ကောင်းချီးပေးတော်မူပါ’ မာဂိုက
ရွတ်ဆိုတယ်။

‘ပြီးတော့ တစ်ယောက်ယောက်က သမီးတို့ကို မကြာခင်
လာမွေးစားအောင် ကောင်းချီးပေး တော်မူပါ။ မေမေနဲ့ဖေဖေတို့ဟာ
စိတ်ကောင်းရှိပြီး အိမ်မွေးနတ်မြင်းပျံလေးလည်း ရှိပါစေ။ အာမင်’

‘အာမင်’ မာဂိုနဲ့ အိဒ်သ်တို့ သံပြိုင်ဆိုကြတယ်။

ကလေးမလေးတွေ သူတို့ရဲ့အိပ်ရာတွေပေါ်ကို တက်ပြီးတဲ့အခါ မာဂိုက
မီးပိတ်လိုက်တယ်။ အက်ဂနက်စ်က သူ့ရဲ့သွားလေရာအမြဲပါတဲ့
နတ်မြင်းပျံရုပ်ကလေးကို သီချင်း စဆို ပြတယ်။

‘နတ်မြင်းပျံ လေးတွေကိုချစ်တယ်

‘နတ်မြင်းပျံ လေးတွေကိုချစ်တယ်

‘နတ်မြင်းပျံ၊ နတ်မြင်းပျံ၊ နတ်မြင်းပျံလေးတွေကို ချစ်တယ်’

အိဒ်သ်ကနားငြီးလို့ ခေါင်းကို ခေါင်းအုံးနဲ့ ဖိထားတယ်။

ဒါပေမဲ့ အက်ဂနက်စ်က ဆက်ပြီး ဆိုနေတုန်းပဲ။

‘နတ်မြင်းပျံ၊ နတ်မြင်းပျံလေးတွေ တကယ့်အစစ်ဆိုရင်

သူတို့ကို အိမ်မှာမွေးထားမယ်။

သူတို့ဟာ တကယ့်အစစ်ပဲ

ဒါကြောင့် မွေးထားဖို့ တစ်ကောင်ဝယ်ထားတယ်

အခု သူက ငါ့ကိုချစ်တယ်၊ ငါက သူ့ကိုချစ်တယ်

လာ လာ လာ လာ လာ ‘

အက်ဂနက်စ်အိပ်ပျော်သွားတော့ နတ်မြင်းပျံလေးတွေ အကြောင်း
အိပ်မက်မက်တယ်။ ပြီးတော့ မိသားစုတစ်စုမှာ ပါဝင်ခွင့် ရတယ်လို့လည်း
မက်သေးတယ်။ အဲဒါကတော့ အက်ဂနက်စ် ညတိုင်းမက်တဲ့ အိပ်မက်ပါပဲ။
